

Kirándulás beszámoló

Felvidék, Ipolyság – Rákóczi Szövetség

2017.10.21-23.

Október 21-én, szombaton reggel hat órakor indultunk a Bajza elől a háromnapos felvidéki kirándulásunkra.

Egy kb. két-három órás buszút végeztével értünk Nyitrára, az első nagyobb programunk helyszínére. Megtekintettük a Püspöki palotát, a várudvarban álló II. János Pál pápa szobrát, illetve az itt található székesegyházat is. Bent meghallgattuk a templom történetét, illetve körbejártunk benne freskókat, szobrokat elmezve. A torony és a várfal által közrefogott részen találtuk a vár kútját, ami sokunk számára érdekes volt. Hihetetlen mélységének és látványos kinézetének köszönhetően számomra a vár legmarandóbb látványosságának számított. A várudvarban találtunk még egy fából faragott asztalt is fából faragott emberekkel (utolsó vacsora). Ezután a gótikus várárokbá mentünk, innen nyíltak a kazamaták is, ahova sajnos nem jutottunk be. A rossz, esős idő ellenére is élveztük a nyitrai programokat, ezt mutatja, hogy rengeteg fénykép készült a várban látottakról. A kilátást azonban a leereszkedő köd takarta el a szemünk elől.

Az október 23-ai megemlékezésre való tekintettel utunk során több temetőben, illetve szobornál helyzetünk el koszorút iskolánk nevében, amelyek magyarságunk és szabadságunk jelképei. Ilyen volt például Nagysallón a honvédek sírja is.

Kora délután érkezünk meg Alsóbodokra, ahol először a birtok tulajdonosától, Paulisz Boldizsártól az Esterházy János emlékére szentelt kápolnában hallgattunk meg egy előadást a

mártír életéről, illetve az ő tiszteletére emelt kápolnáról, melyet másfél hónapja adtak át. Megtekintettük, majd megkoszorúztuk a sírját is. Ezt követően elsétáltunk a kápolna közelében található múzeumba, ahol részletesebben is olvashattunk Esterházy János életéről és tevékenységeiről. Végül lehetőségünk volt egy kis adomány ellenében az itt található Vas-Turul emlékmű talapzatába szöveget verni,

mely nagy megtiszteléseként ért minket. Erről elismervényt is kaptunk, amelyet kiraktunk iskolán folyosóján található vitrinünkbe.

Ismét egy-másfélórás buszút következett, majd megérkeztünk Palástra. A szálláshelyünk az Ivánka-kastély volt, a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség egyik központja. Bevittük a bőröndöket, mindenki elfoglalta a saját szobáját, majd egy közeli étterembe mentünk vacsorázni. A vacsora után visszasétáltunk a szállásra. A nap zárásaként gyakoroltuk ünnepi műsorunkat, melyet hétfőn, október 23-án adtunk elő az ipolysági gimnáziumban.

Október 22-én, vasárnap már a szálláson ébredtünk, ahonnan korán elindultunk a közeli étterembe, hogy minél előbb megreggelizhessünk, és neki vághassunk az aznapi programoknak. Ide esténként a nap végére vacsorázni is eljöttünk.

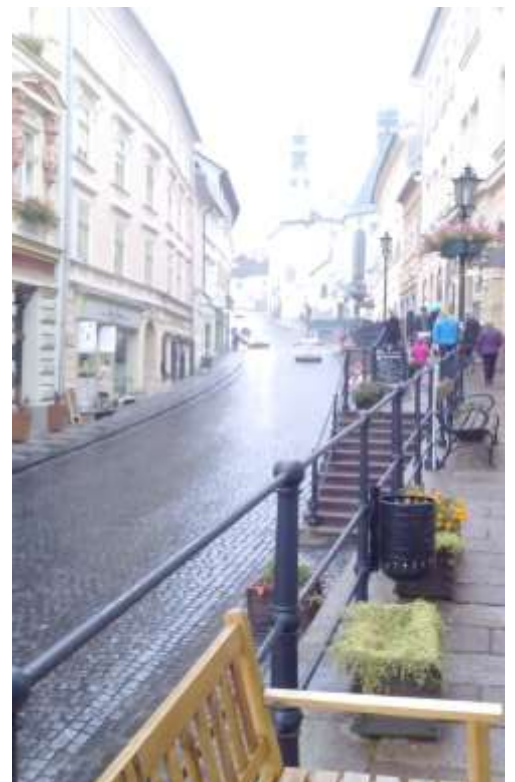

A nap első nagyobb állomása Léva volt, ahol egy vásárt nézhettünk meg, illetve a város életébe is bepillantást nyerhettünk. Sajnos ez nem tartott sokáig, de mindenki nagyon élvezte, hiszen különböző finomságokat vehettünk a standoknál, illetve még egy nagyobb áruházba is bemehettünk az, akinek szüksége volt rá. Továbbra is Léván maradtunk, ugyanis a következő program, a lévai vár meglátogatása volt, amely a XII. században épült, és a város

legjelentősebb történelmi épületeként tartották számon. Itt a múzeumot csodálhattuk meg, ami a régmúlt időknek állított emléket.

Kora délután megérkeztünk Garamszentbenedekre, ahol Szlovákia második legnagyobb kolostorát, a koragótikus bencés kolostort és búcsújáró helyet látogattunk meg, amelynek templomi bejárata zárva volt. Egy ottani bennfentes segítségét kértük, de nem volt hajlandó minket beengedni, valószínűleg a magyar beszédünk miatt, ezért angolul beszélő csoportnak kellett kiadni magunkat, ami hatásosnak bizonyult, mert így már bemehettünk. A templom belsejében hatalmas tér tárult elénk, amelyet különböző freskók, szobrok díszítettek. Ezekről egy kisebb előadást hallhattunk tanárainktól, és az ottani lakótól, akinek köszönhetően sikerült bejutnunk. Mivel egy nem mindennapi látványnak voltunk tanúi, ezért sokunkat elvarázsolt a templom szépsége.

Ahogy közeledett a délután, úgy az idő is egyre rosszabbodott. A következő úti célunk Selmecebánya volt, itt egy kisebb városnézést tettünk, együtt megnéztük a Szentháromság teret,

majd szabadprogramként mindannyian megebédelhettünk egy nekünk tetsző helyen, amit egy esős, szeles időjárás követett. Emiatt nem minden úgy alakult, ahogy mi azt elterveztük. Egy pár kép erejéig megálltunk a szentantali Koháry-kastélynál, majd indultunk is a szálláshoz közeli étterembe, ahol már finom vacsorával vártak minket, amivel mindenki jól tudott lakni. A szállásra érve meglátogatott bennünket az ipolysági cserkészlet három tagja, akik a munkájukról, a szövetségről és annak eszmei háttéréről tartottak nekünk beszámolót. Majd még egyszer elpróbáltuk a hétfőre tervezett műsorunkat, amelyet október 23-án, az ipolysági iskolában adtunk elő.

Harmadik nap reggel egy hűvös, nyirkos időre kelhettünk fel, ugyanis esett az eső, de megállás nélkül. Először Ipolyságra mentünk az ottani magyar nyelvű gimnáziumba, ott előadtuk az október 23-ai műsorunkat az egész iskola előtt (98 fő), amely közös megemlékezés sikeres volt. Ezután kaptunk egy körbevezetést az iskolában. Az iskolának van egy "vicces" jellemzője: az épületben levő órák egyszerre álltak meg, ugyanabban az időpontban. Az iskolában kaptunk ebédet is a körbevezetés mellé.

Ipolyság után megálltunk Szklabonyán, a Mikszáth emlékháznál, de oda sajnos nem tudtunk bejutni. Ezután Kékkő várához mentünk, ahol megtekintettük a várat. A vár kedvező stratégiai pozícióban feküdt és valószínű ezért maradt meg ilyen jó állapotban. A vár után megindultunk kicsiny hazánk felé. De még mielőtt ténylegesen haza mentünk volna elmentünk Pásztóra megnézni a könnyező Máriákat, nem is kell mondani hatalmas

tömeg volt a „csodánál”, így nagyon nehéz volt bejutni. Ezután indultunk hazafele, sajnos még esős időben. Még egyszer köszönjük a Rákóczi Szövetség támogatását!

Banyik Nándor, Buru Gergő, Morvai Milán

